

Nē, es neesmu robots!

Pasūtot preces vai pārbaudot informāciju internetā, arvien biežāk jāapstiprina, ka neesi robots. Nē, es neesmu robots, bet cilvēks, kas arī negrib būt robots, automātiski veic citu ieprogrammētos uzdevumus. Pandēmijas laiks daudziem izjauca dzīves ierasto ritmu un licis pārbaudīt ieradumus, kurus automātiski esam atkārtējuši jau gadiem ilgi. Roboti funkcionē pēc citu iestādīta plāna, robotiem vienalga, cik reizes tu saņem 'robocall', kas tev mēģina ko pārdot. Ar laiku mēs atpazīstam 'robo zvana' numuru un to vai nu ignorējam, vai nobloķējam. Bet, ja 'robo zvana' uzstādītājs no visas sirds deg par 'savu lietu'? Agrāk vai vēlāk, tas mūs atkal atradīs.

Mateja ev. 15:21-28 stāsta, ka Jēzus nonāca Tiras un Sidonas apvidū, tātad, ārpus Israēlas. Viņa atrada kanaāniešu sieviete, slima bērniņa māte. Atkal un atkal viņa kliedza un lūdza, lai Jēzus apžēlotos par viņu un slimo meitiņu. Sieviete sirds dega mātes mīlestībā. Kaut nebūdamā Israēliete, viņa nepieļāva iespēju no lūguma atkāpties. Pat mācekļiem, šķiet, kļūst viņas žēl un lūdz Jēzum tai palīdzēt. Vai mums liekas, ka Viņš pārāk automātiski atbild? Ka Viņš "vienīgi sūtīts pie Israēla tautas pazudušajām avīm," tā atkārtot tautā pieņemto Pestītāja darbības plānu? Vienādi vai otrādi, šī atbilde arvien nepārliccināja neatlaidīgo māti, kas vēl dedzīgāk lūdza: "Kungs, palīdzi man!"

Viņa atbilde skan tik skarba: "Nav labi bērniem domāto maizi nomest sunīšiem." Un tomēr māte neklusē, bet kāda spēka iedrošināta, atjautīgi turpina sarunu: "Jā, Kungs, bet sunīši ēd druskas, kas nobirst no viņu kungu galda." Dažādi rakstīts par šo sarunu, kādēļ Jēzus tik pazemojoši un sev neraksturīgi uzrunāja māti. Lasiet atkal un atkal! Iedomājieties iespēju, ka, Jēzus balss skanēja apgrūtināta, ka Viņa acis mirdzēja žēlsirdībā, ka, dzirdot mātes atbildi, Jēzus pat izbrīnā dziļāk ievilka elpu un atbrīvoti, varbūt pat ar smaidu, vēstīja: "Ak, sieviete, tava ticība ir liela! Lai notiek, kā tu vēlies." Un tajā brīdī viņas meita kļuva vesela. Un ne tikai viņa, bet drīz vien arī neskaitāmi citi! Jo Jēzus, paldies Dievam, arī nebija robots, bet Dievs un cilvēks ar sirdi, kura pārplūda žēlsirdībā, taisnprātībā un mīlestībā.

Pēc šīs sarunas Jēzus devās uz Galileju. Labās ziņas par Viņu bija paskrējušas Viņam pa priekšu. Pie Viņa kājām tika nogādāti neskaitāmi dažādu tautību slimnieki, un Viņš tos visus dziedināja. Un ļaudis izbrīnā "slavēja Israēla Dievu." (Mt 15:31b) Vai starp tiem bija kanaāniešu māte? Varam tikai minēt un viņai pateikties par viņas ticību, par viņas pārliecību, ka, galu galā, žēlsirdība uzvarēs! Arī mūsu dzīvēs! Lai nāk kas nākdams, turpināsim lūgt ticībā, ka Dievs darīs veselu šo pasauli, ko arī Viņš mīl! Pats Jēzus mācīja: "Lūdziet, tad jums taps dots!" Un kaut arī īsti negribam kļūt par 'robo' zvanītājiem, kanaāniešu mātes piedzīvojums liecina, ka kādreiz arī tā patiesi ir labi! Un jo sevišķi tad, kad Jēzus uzreiz neatbild tā, kā paši iedomājamies, labi būtu. Varbūt pārbaudīs mūs, mudinās mūs no jauna izvērtēt, kas sevī būtu 'jāpārprogrammē', lai arī mūsu dzīvēs žēlsirdība uzvarētu. Visās attiecībās! Gan ar Dievu, gan vienam ar otru!

Jāskrien. Zvana telefons. Iespējams, 'robo zvans'. Varbūt šoreiz atbildēšu. ☺ Kristus mīlestībā, lūdzot līdz ar jums, neatlaidīgi,

+ Lauma

Foto: Baiba Rēdmane